

ثبت ۳۰ هزار فقره پرونده جرم توهین به اشخاص در مازندران

بهمن ۲۴، ۱۳۹۶

کیا پرس: معاون اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم دادگستری مازندران گفت: مازندران با تعداد بیش از ۳۰ هزار فقره پرونده در خصوص توهین به اشخاص رتبه اول در کشور را دارد.

حجت الاسلام سید مرتضی موسوی ظهر دوشنبه در نشست با خبرنگاران از تشکیل شورای اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم در دادگستری مازندران خبر داد و افزود: معضلات استان با حضور نمایندگان سه قوا و دیگر دستگاههای اجرایی در این شورا مطرح و پیگیری می شود.

معاون اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم دادگستری مازندران به شکایات مردمی در خصوص معضل زباله در استان اشاره کرد و اظهار داشت: طبق تصمیمات اتخاذ شده مقرر شد تا استانداری مازندران زمان بندی افتتاح پروژه های زباله سوز استان و پروژه های خاص در این خصوص را به دادگستری اعلام کند.

موسوی با بیان اینکه دادگستری مازندران اجازه دفن غیر بهداشتی زباله ها را نخواهد داد یادآور شد: تمامی اهرم های قانونی برای کمک به مدیریت این بحران در استان به کار گرفته خواهد شد و بازرسی های لازم برای نحوه پیشرفت فیزیکی پروژه های مرتبط با زباله از سوی دادگستری مازندران انجام می شود.

وی توجه به امورات فرهنگی را توسط دستگاههای متولی این امر در استان خواستار شد و گفت: میزان افزایش برخی جرایم همچون توهین به اشخاص، ضرب و جرح و تهدید از جمله موضوعاتی است که با فرهنگ سازی در این خصوص کاهش چشمگیر خواهد داشت.

معاون اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم دادگستری مازندران به ارائه آمار تفکیک شده برخی جرایم در استان پرداخت و از رتبه اول مازندران در تعداد پرونده های توهین به اشخاص خبر داد و افزود: در شش ماهه نخست سال گذشته ۱۳ هزار و ۷۴۵ فقره پرونده و در شش ماهه اول امسال تعداد ۱۷ هزار و ۹۷۸ فقره پرونده تشکیل شد که ۳۰ درصد افزایش رتبه اول در کشور را داریم.

موسوی همچنین در خصوص پرونده های مربوط به ضرب و جرح عمدی به بیان جزئیات پرداخت و اظهار داشت: در شش ماهه اول سال ۹۵ تعداد ۱۳ هزار و ۶۶۰ فقره پرونده و در شش ماهه نخست امسال ۱۶ هزار و ۲۵۷ فقره پرونده تشکیل شد که با ۲۰ درصد افزایش رتبه دوم در کشور را داریم.

وی ادامه داد: سرقت از جمله جرایمی است که در استان با افزایش روبرو بوده به طوری که در شش ماهه اول سال ۹۵ تعداد ۱۳ هزار و ۳۸۶ فقره و در شش ماهه نخست ۹۶ تعداد ۱۴ هزار و ۹۱۲ فقره بوده که با ۱۲ درصد افزایش رتبه سوم در کشور را داریم.

معاون اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم دادگستری مازندران با ابراز تاسف از افزایش برخی جرایم در استان فرهنگ سازی در این زمینه را راهکار مناسب خواند و گفت: تهدید از دیگر جرایمی است که در شش ماهه اول سال ۹۵ تعداد ۹ هزار و ۷۳۷ فقره و در شش ماهه نخست امسال تعداد ۱۲ هزار و ۸۰۴ فقره پرونده در این خصوص تشکیل شد که شاهد ۳۲ درصد افزایش در این زمینه بودیم.

موسوی در خاتمه با بیان اینکه هیچ پرونده ای در خصوص طلاق بدون مشاوره وارد دستگاه قضایی نخواهد شد خاطرنشان کرد: در تمامی شهرستان ها مراکز مشاوره فعال هستند و پرونده های طلاق به این مراکز ارجاع می شود. مهر

۱۴ حکم برای یک نفر در یک روز!

بهمن ۲۴، ۱۳۹۶

محمدرضا نعمت‌زاده، وزیر صنعت در یک حرکت محیرالعقول در یک روز و برای یک نفر ۱۴ حکم تنفیذ کرد! نعمت‌زاده در بهمن‌ماه محمدرضا فیاض، سفیر ایران در امارات را به عنوان معاون توسعه مدیریت و منابع و امور استان‌های وزارت صنعت برگزید.

ماموران شهرداری به قتل شبه عمد محکوم شدند

بهمن ۲۴، ۱۳۹۶

پس از یک سال رسیدگی، پرونده قتل علی چراغی به دست چهار نفر از عوامل پیمانکاری شهرداری تهران با تایید حکم قتل شبه‌عمد برای متهمان از سوی دیوان عالی کشور بسته شد.

نتایج نظرسنجی درباره عملکرد دولت روحانی

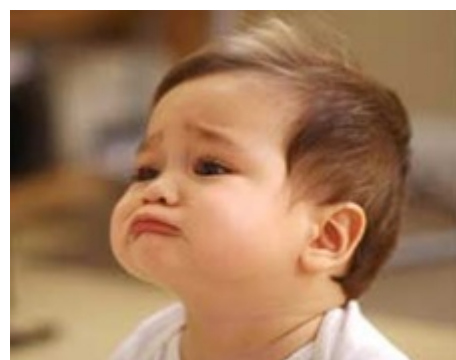
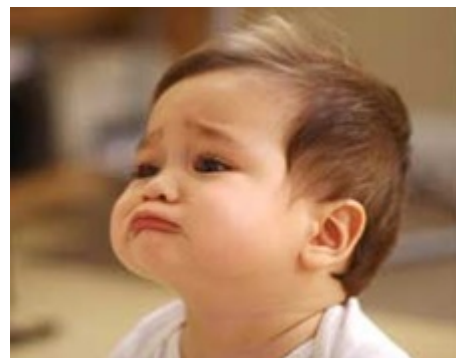
بهمن 24، 1396

نتایج نظرسنجی ایرنا نشان داد : ۷۳.۸ درصد مردم ایران از عملکرد دولت یازدهم راضی و نسبت به بهبود شرایط کشور با حضور دولت روحانی امیدوار هستند.

با اضطراب کودکان چه کنیم؟

بهمن 24، 1396

تنیدگی (استرس) و آسیمگی (اضطراب) از زمان تولد تا انتهای زندگی همسفر هر انسانی است که گهگاه به او سر میزند و آرامش را از وی سلب می‌کند.

هر عاملی که تعادل روانی فرد را تحت تأثیر قرار دهد و وی را آماده واکنش نماید یک عامل استرسزا محسوب می‌شود. این عامل همیشه اثرات منفی ندارد (مانند مرگومیر نزدیکانمان) بلکه می‌تواند باعث آمادگی فرد هنگام مقابله با یک وضعیت جدید یا دشوار شود (مانند استرس قبل از امتحان). استرس‌ها چه منفی باشند و چه مثبت، اگر مدت زمان طولانی و بیش از تحمل یک کودک ادامه یابند یا مرتباً تکرار شوند، می‌توانند سیستم آماده‌باش و دفاعی وی را درهم شکسته و به اضطراب تبدیل شوند. اضطراب می‌تواند به صورت شیون و گریه، ساییدن دندان‌ها، شب ادراری، جویدن ناخن‌ها، رفتارهای نابهنجار جنسی، داشتن خواب آشفته، لکنت‌زبان، خشم و رفتارهای خشن، پرخوری یا کم‌خوری و... بروز یابد یا اینکه هیچ علائم بیرونی واضحی نداشته باشد.

خانواده نخستین محیط اجتماعی است که کودک تجربه می‌کند و در ایجاد اضطراب‌های کودک سهم بسزایی دارد؛ نزاع و کشمکش والدین، جدایی از والدین یا یکی از آنها، طلاق، تضادهای انضباطی والدین، تولد نوزاد

جدید، سبک تربیتی مستبدانه و اعمال فشار برای بهترین بودن از طرف والدین، از عوامل مهم در ایجاد استرس برای کودک است که در نهایت می‌تواند به ایجاد اضطراب وی منجر شود.

کودکان با رفتن به مهدکودک یا مدرسه، محیط اجتماعی بزرگ‌تری را تجربه می‌کنند که می‌تواند همراه با بروز اضطراب جدایی ناشی از نگرانی وی از آسیب دیدن والدین یا خودشان، از دست دادن والدین و یا رخ دادن حادثه‌ای ناگوار باشد. در محیط مدرسه، معلم سختگیر و تنبیه‌گر، وجود همکلاسی‌های آزاردهنده، مشکلات دوست‌یابی، اختلالات یادگیری می‌تواند باعث شکل‌گیری اضطراب‌های جدید در کودک شود.

استرس‌های دوران کودکی به‌عنوان بخشی از تحول بهنجار کودک محسوب می‌شوند اما تداوم این استرس‌ها و تبدیل آن به اختلالات اضطرابی در وی اغلب پایدار بوده و تا دوران نوجوانی و بزرگسالی ادامه پیدا می‌کند. در اغلب موارد کودک اشاره مستقیمی به اضطراب خود ندارد و به علت عدم توانایی در ابراز ترس‌ها و دشواری بیان حالات روحی، اضطراب خود را پنهان کرده و در نتیجه والدین از مشکل روحی کودک خود ناآگاه باقی می‌مانند. بسیار مهم است که والدین نسبت به بازی‌ها و تخیلات کودکانشان در قالب داستان‌ها و نقاشی‌های وی و توضیحاتی که درباره آنها می‌دهند گوش به زنگ باشند چرا که اغلب ردپایی از نگرانی و ترس‌های کودک را می‌توان در آنها پیدا کرد.

تماس مستمر با دنیای کودک و تیزهوشی والدین در پیدا کردن ردپایی از نگرانی‌ها و ترس‌ها در کودکانی که قادر به بیان اضطرابشان نیستند یا آن را پنهان می‌سازند، نقش اساسی در پیشگیری از اختلالات اضطرابی در کودکان دارد. ارتباط با مربیان مهد و معلمان مدرسه نیز می‌تواند کمک‌کننده باشد.

والدین پس از کشف اضطراب در کودکانشان باید در کنار وی تلاش کنند تا مشکلات فرزندانشان حل شود. هیچ‌چیز بدتر از تحقیر یا تنبیه کودکان به خاطر ترس آنها از یک موضوع هر چند ساده نیست. از بین بردن علل زمینه‌ای مانند پایان دادن به جنگ و جدل دائمی والدین در حضور کودک و اطمینان دادن به وی با برقرار کردن ارتباط عاطفی عمیق و صمیمانه می‌تواند کودک را در مقابل استرس‌ها و اختلالات اضطرابی تا حد زیادی ایمن نماید. والدین می‌توانند با بالا بردن آگاهی خود درباره آنچه آرامش و امنیت فرزندشان را برهم زده سعی در حل مشکل کنند. توجه به سلامت بدنی کودک (خواب کافی و مناسب، تغذیه سالم و فعالیت بدنی متناسب) و محدود کردن استفاده از

کامپیوتر و تماشای تلویزیون تأثیر بسزایی در آرامش روانی وی دارد.

پس از تمام این تلاش‌ها گاهی اضطراب کودک ادامه می‌یابد که نیاز به مداخله روانشناس دارد. درمان زودهنگام اضطراب از مزمن شدن آن پیشگیری کرده و شانس بازگشت ثبات سلامت روانی کودک را افزایش می‌دهد. /پروفسور علی گرجی

*استاد دانشگاه مونستر آلمان

رئیس اداره زندان نوشهر: تمامی زندانیان نوشهر در سلامت کامل به‌سر می‌برند

بهمن 24، 1396

رئیس اداره زندان نوشهر از سلامت کامل تمامی زندانیان خبر داد و گفت: هیچ زندانی در بیمارستان نوشهر بستری نیست.

به گزارش کیاپرس به نقل از فارس در پی درج خبری مبنی بر مسمومیت تعدادی از زندانیان در نوشهر حمید وسکویی گفت: هیچ زندانی در بیمارستان نوشهر بستری نیست و تمامی زندانیان در سلامت کامل به‌سر می‌برند و جای هیچ‌گونه نگرانی وجود ندارد.

رئیس اداره زندان نوشهر با بیان اینکه برای بهداشت محیط زندان از حشره کش استفاده شد نه سم پاشی، تصریح کرد: با پیگیری‌های به عمل آمده و همکاری مسئولان، در همان دقایق اولیه همه چیز حل شد و اکنون زندان و زندانیان طبق معمول در شرایط کاملاً عادی قرار دارند.

سرویس مدرسه، دو سانه در هفته اول

بهمن 24، 1396

امنیت سرویس مدارس و امنیت تردد دانش‌آموزان حالا دیگر یک موضوع محدود به پایتخت یا حتی کلانشهرها نیست. مدتی است استفاده از سرویس مدارس حتی در شهرهایی کوچک‌تر نیز متداول شده است. از طرفی در نقاط دوردست و روستایی هر چند سرویس مدارس مفهومی ندارد اما دانش‌آموزان برای دسترسی به مدارس مجبور به تردد و طی کردن فاصله‌های گاهی طولانی هستند. در همه این موارد گاهی بی‌دقتی اولیا یا مسئولان مدارس در انتخاب سرویس دانش‌آموزان موجب حادثه‌های تلخی شده است. آمار حوادث درباره سرویس مدارس

بالاست و هنوز يك هفته از آغاز سال تحصيلي نگذشته يكي‌دو حادثه تلخ گزارش شده است.

درحالي‌که در تهران همکاري پليس، آموزش و پرورش و شهرداري براي ساماندهي سرويس مدارس و آموزش به رانندگان آنها موجب بهبود اوضاع شده، در برخي موارد تلاش والدين براي کاهش شهریه سرويس و استفاده حداکثري از ظرفيت خودروها و نبود نظارت از سوي مسئولان، مخاطراتي براي دانش‌آموزان به دنبال دارد. کم نيستند خانواده‌هايي که خودشان خارج از ضوابط سرويس مدارس، اقدام به تهيه سرويس براي فرزندان‌شان مي‌کنند که ضريب احتمال بروز خطر را افزايش مي‌دهد.

امروز چالوس، فردا کجا؟

هر سال تعداد قابل توجهي از سرويس‌هاي مدارس در گوشه و کنار کشور دچار سانحه ميشوند و تعدادي از دانش‌آموزان مصدوم شده يا حتي فوت مي‌کنند. در آخرين مورد سرويس دانش‌آموزان شهرستان مرزن‌آباد چالوس دچار سانحه شد. پيکاني که سرويس اين مدرسه بود با يك نيسان تصادف کرد و 7 نفر از سرنشينان پيکان مصدوم شدند که يك نفرشان در بخش مراقبت‌هاي ویژه بستري است. اين پيکان هم البته سرويس رسمي مدرسه نبود. كيلومترها آن سوتر از چالوس و در شهر بيرجند هم حادثه تلخ ديگري اتفاق افتاد. تصادف ميان اتوبوس وميني‌بوس که هر دو حامل دانش‌آموزان پسر مقطع دبیرستان بودند، سبب مجروح شدن 4 نفر از آنان شد. اين بار البته براساس اعلام پليس هردو وسيله مجاز بودند و شرايط سرويس مدرسه را داشتند. آنچه حادثه را به وجود آورد، بي‌احتياطي راننده بود. سال گذشته سرويس يك دانش‌آموز 14 ساله در قم دچار سانحه شد و دانش‌آموز حادثه دیده فوت کرد. همزمان با قم، ميني بوس حامل دانش‌آموزان ابتدائي در شيراز هم واژگون شد و 9 پسر و دختر بچه صدمهديدند. متأسفانه هر سال خبري از مصدوم شدن يا مرگ دانش‌آموزان در نتيجه تصادف سرويس مدارس به گوش ميرسد.

سرويس‌هاي غيررسمي

نکته مغفول مانده سرويس مدارس تعداد سرنشينان است که معمولاً بيش از ظرفيت مجاز خودروهاست. ديدن سوارهايي که گاهي چندين دانش‌آموز را سوار کرده‌اند دشوار نيست. در سرويس‌هاي غيررسمي رانندگان حتي گاهي 3 کودک پيش‌دبستاني يا دبستاني در صندلي جلو و 5 يا 6 نفر را نيز در صندلي عقب مي‌نشانند. در چنين شرايطي طبيعتاً از کمر بند و مسائل ايمني هم خبري نيست. در اغلب شهرها رانندگان سرويس مدارس

آموزشی ندیده‌اند و به صرف داشتن خودرو، مسئولیت سرویس مدارس را پذیرفته‌اند. آنها برای سود بیشتر سرویس چند مدرسه را قبول کرده‌اند و سعی می‌کنند با سرعت رانندگی کنند تا به سرویس بعدی برسند. علاوه بر این برخی خودروهای سرویس مدارس، علاوه بر نقص فنی، راننده صاحب صلاحیتی هم ندارند.

نکته مهم دیگری که معمولاً در سرویس‌های غیررسمی و خارج از نظارت مدرسه اتفاق می‌افتد و معمولاً هم توجهی به آن نمی‌شود ترکیب کسانی است که از سرویس استفاده می‌کنند. در سرویس‌های مدارس به دلیل تعداد بیشتر دانش‌آموز این امکان وجود دارد که در سرویس‌های سواری دانش‌آموزان هم سن و سال از یک خودرو استفاده کنند. در سرویس‌های بزرگ‌تر مانند مینی‌بوس و اتوبوس هم معمولاً یکی از دانش‌آموزان به عنوان مسئول سرویس انتخاب می‌شود. اما در سرویس‌های خارج از نظارت مدرسه گاهی والدین مجبور می‌شوند کودک کلاس اولی خود را هر روز با سرویسی به مدرسه بفرستند که چند دانش‌آموز مثلاً کلاس پنجمی از آن استفاده می‌کنند. در چنین شرایطی دانش‌آموزان بزرگ‌تر سر به سر عضو کوچک‌تر سرویس می‌گذارند. این موضوع اگر چه در مقایسه با مصدومیت یا فوت قابل مقایسه نیست اما شایسته توجه هست.

چندماه پیش مرضیه گرد، رئیس سازمان مدارس غیردولتی از انجام مکاتباتی با وزارت کشور برای نظارت بیشتر بر امنیت سرویس مدارس خبر داد. او خواستار بازنگری بخشنامه‌های مربوطه در این زمینه شد زیرا بسیاری از خانواده‌ها از این مقوله و حتی نوع برخورد راننده‌ها ناراضی هستند. با وجود گذشت چندماه از این اظهارات هنوز خبری از نحوه نظارت و بازنگری در بخشنامه سرویس مدارس که سال‌ها پیش از سوی وزارت کشور برای اجرا ابلاغ شده، نیست. آنچه روشن است اینکه تأمین امنیت سرویس دانش‌آموزان فعالیت بیشتری می‌طلبد.

نبود نظارت و کنترل

هنوز به‌طور شفاف متولی سرویس مدارس مشخص نیست و هر سازمانی گوشه‌ای از کار را برعهده دارد؛ با این حال برخی کارشناسان معتقدند مدیران مدارس باید بر امر سرویس رفت‌وآمد دانش‌آموزان کنترل و نظارت کنند. مدیرکل آموزش و پرورش شهر تهران چند روز پیش در این‌باره به صراحت گفت: مدیران مدارس ملزم به استفاده از سرویس‌هایی هستند که برچسب سرویس مدارس را دارند. ما در این زمینه از ظرفیت نظارت سازمان تاکسیرانی و پلیس، ظرفیت نظارت مدیران اجرایی مدارس و نظارت والدین دانش‌آموزان بهره‌مند می‌شویم. آن‌طور

که اسفندیار چهاربند اعلام کرده در هر مدرسه يك نفر به‌عنوان مدیر اجرایی در نظر گرفته شده و با راننده سرویس‌هایی که فاقد برچسب سرویس مدارس باشند به‌عنوان یکی از مصادیق تخلف برخورد خواهد شد.

دلم برایش می‌سوزد

بهمن 24، 1396

برده‌ایم گذاشته‌ایم‌اش در گوشه‌ای دنج و خلوت، در حاشیه امن، انگار نگرانیم گزند و دست‌بردِ گریبان‌گیرش شود. فقط و فقط در شبانه‌روز یکی دو وعده درفش را باز می‌کنیم. زود هم درفش را می‌بندیم مبادا کارهای‌مان لنگ شود. دلم برایش خیلی می‌سوزد؛ مسجد را می‌گویم. همان جایی که بنا بود محوریت فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی و دینی و سیاسی مومنین و مومنات شود و حالا شده فقط و فقط دارالعباده؛ فقط و فقط مصلا. هفته مسجد که می‌شود کلی همایش می‌گذاریم و اندر فواید و محاسن مسجد سخنرانی می‌کنیم و دریغ از يك فعالیت میدانی در دل مساجد.

انگار یادمان رفته نخستین نهاد فرهنگی و اجتماعی که پیامبر اکرم(ص) شکل داد و منجر به رشد سریع اسلام در یثرب آن زمان

و مدینه النبی کنونی شد، مسجد بود و این مسجد است که می‌تواند اسلام شیعه ناب محمدی را به تمام جهانیان ابلاغ کند. فقط بلدیم یک پیرمرد بازنشسته را بگذاریم خادم مسجد و مجبورش کنیم درب را هر شب به روی مومنین باز کند و بعداز نماز ببندد؛ همین.

یاد گرفته‌ایم نزدیک انتخابات هیأت امنای مسجد که می‌شود، خودمان را به آب و آتش بزنیم تا پدرمان یا اقوام‌مان را بگماریم در هیأت مدیره تا بتوانیم در مواقع مقتضی از این رانت حداکثر استفاده را ببریم. فراگرفته‌ایم پدربزرگ دوستان که فوت کرد در چند نوبت ظهر و عصر مراسم ختمش در مسجد شرکت کنیم ولی نمازهای یومیه را خیر. چقدر غربت دارد این خانه‌های نورانی خدا.

درب‌های مساجد را باز کنیم؛ مثل ایام محرم؛ مثل ایام رمضان. نترسیم. مسجد را پاتوق کنیم؛ پاتوق نوجوانان برای پینگ‌پنگ؛ پاتوق جوانان برای ازدواج؛ پاتوق بانوان برای کلاس‌های خیاطی و آشپزی. درب‌های مساجد را باز کنیم. خانه‌های خدا را از خودمان بدانیم تا خدا ما را از خود بداند. /حمیدرضا ابراهیمی